

לכתב הטלוויזיה אורי גולדשטיין עבור כתבתו (השבוע יום ו' 13.12). על הצעיר העיוור רפי פלח. גולדשטיין הצהיר לית להביא בפני הצופים כתבה עדינה, מרגשת ולא סאכארינית למרות הפיתוי לבי

כתב גולדשטיין אור מעיוור

קולו "המסביר" של הכתב או הקריין, כי שהדובר היחיד הוא פלח עצמו. הצליח גולדשטיין לפרוש יריעה מקיפה — כשהוא מוכיח ידע רב במדיום הטלוויזיה — של ניצחון האדם על אסוננו.

מאחרי המסך

מי ישמור על החדשות

צה"ל צריך את טוראי דן שילון שישרת את המולדת באופן דחוף. שבועיים לפני שהיה צריך להיכנס לתפקידו כמנהל מחלקת החדשות של הטלוויזיה, יצא שילון למילואים למשך 40 יום תמימים, כשהוא נאלץ לדחות את כניסתו לתפקיד החדש בשלושה שבועות.

המילואים של שילון הם, ללא ספק, עוד מהלומה נוספת לחולה ששמה מחר לקת תחדשות. מאז נודע על החלפתו מנהל הנוכחי של המחלקה, צבי גיל, בדרן שילון, מתנגדת המחלקה כולה על חבל דק, כאשר אייבהירות לגבי השינויים שאותם יכניס שילון הן במיבנה המחלקה, הן בתפיסה הרעיונית של הבאת והגשת החדשות והן במישור האישי, גרי

טוראי שילון שומר ישראל

המילחמה של אישפחת ברעם

מארגנת ברעם המישפחה התערבה

לפתע החלו מגיעות אליו הזמנות ל- אירועים שעורך שר העבודה ולפגישות עם עוזי ברעם, הנחשב כאיש סודו של ראש-הממשלה יצחק רבין.

שילון לא נענה להזמנות, והרמו ל- מישפחת ברעם היה ברור, למשה ברעם לא נותרה ברירה, הוא טילפן למנכ"ל רשות השידור, יצחק ליבני, מיד עם שובו של האחרון מסוור בדרום אפריקה, וביקש ממנו לבדוק את האפשרות להשאיר את בתו בחדשות.

ליבני לא התחייב, אולם גם לאהר שיחת המנכ"ל עם דן שילון עדיין נחזר-שה החלטתו של שילון להיפטר מ- ברעם.

אחת הדמויות המרכזיות בטלוויזיה הישראלית היתה צעירה מלאת-גוף, מרכיבה משקפיים וחומת-שיער, דרר-רה ברעם. תפקידה הרישמי של ברעם היה: רכזת-ההפקות של מחלקת החדשות. היא היתה אחראית על תיאום בין צוותי-הכתבים היוצאים לשידור, על הזמנת המוגזות עבור ה- צוותים, על הכנת האביוורים השור-נים — ידה היתה בכל.

אולם לדרורה היה יתרון נוסף, שאותו החשיבו מנהליה הפורשים של המחלקה, צבי גיל ואלי ניסן, אפי-לו יותר מתפקידה הרישמי: היא בתו של שר-העבודה משה ברעם ואחותו של עוזי ברעם.

ואומנם, התקדמותה של דרורה ברשות היתה מטאורית. מפקידה סתמית היא הפכה פקידתו האישית של אלי ניסן, ומפקידה אישית היא הפכה אחי-ראית על האירגון.

כשהיו באים אל גיל או ניסן בטענות כי צריך לארגן את ברעם או לפטרה, משום שהיא נכשלה כמעט בכל אשר נגעה, היו משיבים הללו: "אין מה לעשות — היא נשאת".

אחת המשימות הראשונות שנאלצו עליה מנהלה החדש של מחלקת החדשות, דן שילון, היתה להרחיק את ברעם. הוא הודיע למנהל הטלוויזיה ארנון צוקרמן, כי לא יסכים ב- שום פנים ואופן להמשיך עבודתה, ונתן לו להבין כי זהו תנאי שיקבל עליו את התפקיד. צוקרמן הסכים, ושילון הודיע למחלקת המנגנון כי עליהם למי-צוא עבור ברעם תפקיד אחר בטל-וויזיה — הרחק ממחלקת-החדשות.

מאותו רגע ואילך הפך שילון אי-שיות מבוקשת-אצל מישפחת ברעם.

מו למתח רב, ולציפיות רבות עוד יותר. אולם צה"ל החליט כי כל זה לא מעניין אותו. למרות שדן שילון הוא טוראי, ולמרות העובדה שתפקידו במילואים הוא לשמור באחד מקיבוצי הצפון, לא הסכימו שילטונות הצבא, בגלל התעקשותו של קצין זוטר האחראי על כך, לדחות את המילואים של שילון בכמה שבועות כדי שיוכל לבצע את השינויים המידיים שעליהם החליט כבר, וליצור תשתית למערכת חדשות טובה יותר.

בינתיים הודיע כבר צבי גיל למנהל הטלוויזיה ארנון צוקרמן, כי הוא עובד בדיוק כ-1 בינואר, וכי לא ימתין עד שובו של שילון ממילואים.

יחד עם שילון גויסו למילואים עוד שני אנשי טלוויזיה, שמעון ספסר ויגאל לוסין, אשר ישמרו עם שילון על אותו יישוב עצמו, שעה שאין מי שישר-מור על החדשות הטלוויזיה.

אולטימטום

להחברה לישראל

מה שלא הצליח לעשות מוכאאל צור לחברה לישראל, הצליחו לעשות ראשי מחלקת החדשות ברדיו ובטלוויזיה בי-שבוע שעבר. לאחר מסע של שיכנוע, אי-מים ומריבות, הצליחו אנשי התיקשרות להסיר את רוע גזירת פירסום החצות שאותה הטילו ראשי החברה לישראל על פירסום הדו"ח שלהם.

דו"ח ועדת התקירה של החברה לישראל על צור הגיע לארץ ביום השישי האחרון, כשהוא כתוב אנגלית. הוא נשלח למערכות העיתונים, לרדיו ולטלוויזיה, כשמלווה אותו איסור פירסום עד לשעת חצות במוצאי-השבת.

הרדיו והטלוויזיה פנו אל ראשי החברה לישראל דרך אנשי יחסי-הציבור שלה, משה תאומים ודוד (דובוזה) גולדברג, בבקשה להסיר את רוע הגזירה. לגבי הטלוויזיה היה פירוש האיסור אחר: ביום שלם לגבי העיתונים היומיים של יום ראשון, ולגבי הרדיו — פירסום ב-שתי מהדורות-החדשות של החצות ושל ה-שעה אחת אחר חצות במוצאי-השבת, להן ההאזנה מועטה.

רק לאחר שהוסבר לראשי החברה לישראל כי רשות השידור תראה את האיסור כצעד נגדה, ותגיב בהתאם, הירשו ראשי החברה לישראל לשני גופים אלה לפרסם את הדו"ח כבר מהשעה שבע ב-ערב, במוצאי-השבת.

יריב רוצה את התקציב

שר-ההסברה אהרון יריב, הממונה על רשות השידור, עומד לדרוש באחת משיבות הממשלה הקרובות לשנות את חוק רשות השידור, ולהפוך אותו גם מממונה על תקציב הרשות.

כיום ניוונה רשות-השידור משני מקורות כספיים. האחד: הכספים שאותם גורבה המערכת הכלכלית של הרשות מאגרת הרדיו והטלוויזיה, והשנייה: תקציב המגיע ישירות מהחשב הכללי במשרד-האוצר. יריב טוען כי איננו יכול להיות אחראי על הרשות בפני הממשלה והכנסת מבלי להיות שותף גם לנושא הכסף, ודורש להעביר למישרדו את שתי המערכות התקציביות של הרשות.

לא רוצים את בגין

מפיק מוקד אלי ניסן החליט להגיש, ערב פרישתו מהפקת תוכנית זו, מהדורת מוקד שבה יופיעו אישים מרכזיים.

ניסן החליט להציב את מנהיג האיר-פוזיציה מנחם בגין מול אישיות ממר-שלחית בכירה. הוא פנה לראש-הממשלה יצחק רבין והציע לו להופיע כנגד בגין, אולם נתקל בסירוב מוחלט. אחר-כך פנה אל סגור-הממשלה ושר-התחזוק יגאל אלון, ונתקל גם שם בסירוב. בעוד שני אלה מסרבים להתמודד עם בגין ב-טלוויזיה, הביע בגין עצמו הסכמה להתייצב מולם.

בינתיים מחפש עדיין אלי ניסן אישיות בכירה שתופיע למול בגין במוקד.

לדבר בלי לראות

פרשת מקלטי-הטלוויזיה של אשת יחסי-הציבור של הטלוויזיה, עדנה חפץ, עדיין לא הגיעה לסיימה. לאחר שכמה פעמים לא ידעה עדנה מה להשיב על שאלות עיתונאים לגבי תוכניות ששודרו רק משום שאין לה מקלט-טלוויזיה בבית והיא כלל אינה רואה תוכניות טלוויזיה, החליטו לתת לה את אחד המקלטים המס-תובבים בין מישרדי הטלוויזיה.

מחלקת ההסברה של הרשות מיהרה לבשר על כך לכל עיתונאי הטלוויזיה, אולם בכך לא הסתיימה הפרשה. לעדנה חפץ עדיין אין מקלט בבית ואילו בחדי-ריהם של מנהלי המחלקות מוצבים מקלטים אשר אין להם שימוש, מאחר שבדרוך-כלל אין הטלוויזיה משרדת בשעות שהם יוש-בים במישריהם.

לבני הסוך - אולפן חדש

דוגמה משוערת לביובו ולחוסר המח-שבה והתכנון בטלוויזיה היא חנוכתו של אולפן חדש-ישן, בקומה התמישית של בניין הטלוויזיה.

בעוד מנכ"ל הטלוויזיה, ארנון צוקר-מן, מכריז על מגמה להפסיק את קריינות הרצף ומיספר דקות השידור ביום של קרייני הרצף אומנם הוקטן, הוכשר בשבוע שעבר אולפן מיוחד, המיועד לקרייני-הרצף בלבד. האולפן, הנקרא אולפן "סי", אינו בשימוש כבר מיספר שנים, אולם היה מי שהחליט להפעיל אותו מחדש, לקנות שטיח בגוון צהוב שעלה למעלה מ-3,000 לירות ולהביא את בשורת קריינות-הרצף מחוץ אולפן פרטי משלהן.

שידור ישיר ממוסקוה

יתכן כי דווקא הטלוויזיה תביא לקשי-רת יחסים בין ישראל לברית-המועצות. במישחק גביע אירופה בכדורסל והוגרלה מכבי תל-אביב באותו בית עם צ.צ.ס.א. מוסקוה. המישחק הראשון בין שתי הנב-חרות ייערך ב-13 בפברואר בתל-אביב, ומישחק-הגומלין — ב-20 באותו חודש, במוסקוה.

הטלוויזיה פנתה לפי.אס.אס., הטלוויזיה הרוסית, דרך איגוד השידור האירופאי

דוברת חפץ מדברת ולא רואה

איי-בי-וי, וביקשה לאפשר לה לצלם ולשדר את המישחק בשידור ישיר ממוס-קוה. תשובה עדיין לא התקבלה. אולם בירושלים ממתכנים עתה באופטימיות רבה, מתוך מחשבה שהרוסים יאפשרו לצוות הישראלי להיכנס לברית-המועצות, כדי להוכיח לעולם כולו כי הבטחת חופש העיתונות שלהם לגבי המישחקים האיר-לימפיים ב-1980 אומנם כנה.

שרתי לך גלי-צה"ל

מי שהיה שותפו של דן אלמגור לתוכ-נית שרת לך ארצי, ושותף מלא להצלחת התוכנית, אליהו הכהן הסתכסך עם רשות השידור בנושא התשלום, וברשות החליטו להטיל עליו חרם מוחלט, הן ב-רדיו והן בטלוויזיה.

הכהן טען כי התשלום עבור עבודת המחקר, איסוף החומר ועריכתו, שאותה עשה לתוכנית שרת לך ארצי, בסך של 500 לירות בלבד, הוא אפסי ואינו מכסה אפילו את הוצאות הדלק של מכוניתו. הרשות סירבה לשלם לו יותר, וכאשר פרש הכהן מהתוכנית, החליטה להטיל עליו חרם מוחלט, כעונש.

כאשר שמעו על כך בתחנה הצבאית מיהרו לחטוף את הכהן, העומד להגיש בגלי צה"ל תוכנית קבועה בשם אהבת ציון, אשר תהיה דומה באופייה לשרתי לך ארצי, ובה הוא יגיש שירים ישנים מתקופות שונות בהיסטוריה של ארץ-ישראל.